

U S T A W A

z dnia

zmieniająca ustawę o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, ustawę o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw, ustawę – Prawo ochrony środowiska, ustawę o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji oraz o ustawę o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji

Art. 1. W ustawie z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 2538) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną określa na 2019 r. ceny i stawki opłat za energię elektryczną dla odbiorcy końcowego w rozumieniu art. 3 pkt. 13a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755, z późn. zm.¹⁾), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”, w wysokości:

- 1) cen stosowanych w dniu 31 grudnia 2018 r. ustalonych w taryfie w rozumieniu art. 3 pkt 17 ustawy - Prawo energetyczne, zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”;
- 2) nie wyższej niż ceny i stawki opłat za energię elektryczną stosowane dla odbiorcy końcowego w dniu 30 czerwca 2018 r., ustalone przez to przedsiębiorstwo w inny sposób, niż wskazany w ust. 1 pkt 1, w szczególności na rynku konkurencyjnym, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w tym w formie umów wynegocjowanych indywidualnie oraz w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1986, 2215, z 2019 r. poz. 53), zwane dalej „cennikiem energii elektrycznej.”;

b) uchyla się ust. 2;

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 685, 771, 1000, 1356, 1629, 1637 i 2348 oraz z 2019 r. poz. 42 i 125.

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną jest obowiązane do uwzględnienia cen i stawek opłat za energię elektryczną, o których mowa w ust. 1, w rozliczeniu z odbiorcą końcowym za okres od dnia 1 stycznia 2019 r.”;

2) w art. 6 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, które po dniu 30 czerwca 2018 r., w stosunku do cenników energii elektrycznej:

- 1) dokonało zmiany obowiązującej z odbiorcą końcowym umowy sprzedaży energii elektrycznej lub umowy kompleksowej, a także gdy zmiana cen lub stawek opłat za energię elektryczną nastąpiła zgodnie z treścią umowy sprzedaży energii elektrycznej lub umowy kompleksowej zawartej z odbiorcą końcowym, na cenę lub stawkę opłat za energię elektryczną wyższą od ceny lub stawki opłat wynikającej z umowy sprzedaży energii elektrycznej lub umowy kompleksowej z danym odbiorcą końcowym stosowanej w dniu 30 czerwca 2018 r.;
- 2) zawarło z odbiorcą końcowym umowę sprzedaży energii elektrycznej lub umowę kompleksową z ceną lub stawką opłat za energię elektryczną wyższą od ceny lub stawki, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2

- jest obowiązane do zmiany warunków tej umowy nie później niż w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w art. 7 ust. 2, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2019 r.

2. Zmiana warunków umowy następuje poprzez:

- 1) zmianę cen lub stawek opłat za energię elektryczną na ceny i stawki nie wyższe niż wskazane w cenniku energii elektrycznej obowiązującym w dniu 30 czerwca 2018 r. – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) zmianę cen lub stawek opłat za energię elektryczną na ceny i stawki, których sposób wyznaczenia określają przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 7 ust. 2 – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.”;

3) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną oraz odbiorca końcowy kupujący energię elektryczną na

własny użytek na giełdzie towarowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 622, 685 i 771) lub rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 2286, 2243 i 2244) lub za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego prowadzącego działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi mogą zwrócić się do Zarządcy Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1571 i 2538), zwanego dalej „zarządcą rozliczeń cen”, z wnioskiem o wypłatę odpowiednio:

- 1) kwoty na pokrycie różnicy między wielkością przychodów za obrót energią elektryczną na rzecz odbiorców końcowych określoną na podstawie średnioważonej wolumenem ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym powiększonej o pozostałe koszty jednostkowe, o których mowa w ust. 4, a wielkością przychodów wynikających z zastosowania cen energii elektrycznej, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lub cen i stawek opłat za energię elektryczną stosowanych w dniu 30 czerwca 2018 r., o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, obliczonej zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 2, lub
- 2) kwoty na pokrycie różnicy między wielkością kosztów nabycia energii elektrycznej na własne potrzeby, zużytej w roku 2019 określoną na podstawie średnioważonej wolumenem ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym, powiększonej o pozostałe koszty jednostkowe, o których mowa w ust. 5, a wielkością kosztów nabycia energii elektrycznej na własne potrzeby określoną na podstawie średnioważonej wolumenem ceny energii elektrycznej nabytej przez tego odbiorcę końcowego na potrzeby własne, zużytej w terminie pomiędzy 25 a 29 czerwca 2018 r., obliczonej zgodnie ze wzorem, określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 2

- zwanej dalej „kwotą różnicy ceny”.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Średnioważoną cenę energii elektrycznej na rynku hurtowym określa się odrębnie dla umów zawartych przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną z odbiorcami końcowymi:

- 1) w roku 2019,
- 2) przed dniem 1 stycznia 2019 r.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób obliczenia:

- a) kwoty różnicy ceny przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną oraz odbiorcę końcowego, o którym mowa w ust. 1,
- b) średnioważonej ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym dla podmiotów, o których mowa w pkt 1 lit. a, a także sposób i termin publikacji tych średnich;

2) sposób wyznaczania obowiązujących w dniu 30 czerwca 2018 r. cen i stawek opłat za energię elektryczną dla odbiorców końcowych, w szczególności w przypadku:

- a) zmiany sprzedawcy energii elektrycznej przez odbiorcę końcowego po dniu 30 czerwca 2018 r.,
- b) uzyskania nowej koncesji na obrót energią elektryczną przez przedsiębiorstwo energetyczne, niewykonujące dotychczas działalności gospodarczej w tym zakresie,
- c) zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej albo umowy kompleksowej przez nowego odbiorcę końcowego,
- d) korzystania przez odbiorcę końcowego w dniu 30 czerwca 2018 r. z usług sprzedawcy, o którym mowa w art. 5 ust. 2a pkt 1 lit. b ustawy – Prawo energetyczne,
- e) zmiany grupy taryfowej przez odbiorcę końcowego,
- f) rozliczania odbiorcy końcowego przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na podstawie wartości indeksów giełdowych,
- g) korzystania przez odbiorcę końcowego z przedpłatowego układu pomiarowo-rozliczeniowego służącego do rozliczeń za dostarczaną energią elektryczną;

3) zakres, termin i sposób publikacji informacji udostępnianych przez giełdę towarową energii elektrycznej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach

towarowych, stanowiących część składową obliczenia kwoty różnicy ceny lub średnioważonej ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym;

- 4) zakres informacji ogłaszanych przez Prezesa URE w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, stanowiący część składową obliczenia kwot różnic cen

- biorąc pod uwagę wartość unikniętego wzrostu cen energii elektrycznej oraz równowagę interesów przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną i odbiorców końcowych energii elektrycznej.

- d) po ust. 2 dodaje się ust. 3-5 w brzmieniu:

„3. Prezes URE oblicza i ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki średnioważone ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym, zgodnie ze sposobem i terminem określonym w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, oraz ogłasza dane stanowiące części składowe służące do obliczenia kwot różnic cen, wskazane w tym rozporządzeniu.

4. Na pozostałe koszty jednostkowe, o których mowa w ust. 1, składają się:

- 1) dla przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną:

- a) koszty własne prowadzenia działalności gospodarczej,

- b) koszty bilansowania charakterystyki zapotrzebowania na energię elektryczną,

- c) koszty uzyskania i umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389) oraz w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 831, z 2018 r. poz. 650, z 2019 r. poz. 51) lub poniesienia opłaty zastępczej, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii oraz w art. 11 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej,

- d) marże.

- 2) dla odbiorców końcowych, o których mowa w ust. 1, koszty, o których mowa w pkt 1 lit. c.

5. Minister właściwy do spraw energii ogłasza w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, koszty o których mowa w ust. 4, biorąc pod uwagę dane o tych kosztach za lata 2017 i 2018, typowe koszty dla grup odbiorców końcowych

określonych w odniesieniu do wysokości napięcia sieci elektroenergetycznej, do której są oni przyłączeni oraz biorąc pod uwagę ceny sprzedaży energii elektrycznej dla tych grup odbiorców końcowych za lata 2017 i 2018.”;

4) w art. 8:

a) w ust. 1 po wyrazach „co najmniej” dodaje się wyraz „pełnego”;

b) w ust. 2 uchyla się pkt 4 i 5;

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Wniosek, składany przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, zawiera ponadto:

- 1) wolumen energii elektrycznej zakupionej i zużytej przez odbiorców końcowych w 2019 r., za którą w okresie objętym wnioskiem przysługuje przedsiębiorstwu energetycznemu kwota różnicy ceny, wyrażony w MWh, z dokładnością do trzech miejsc po przecinku z podziałem na poszczególne ceny i stawki opłat za energię elektryczną i z wyodrębnieniem odbiorców końcowych lub grup tych odbiorców i ich liczby, przypisanych poszczególnym cenom i stawkom za obrót energią elektryczną;
- 2) wnioskowaną wysokość kwoty różnicy ceny, obliczoną zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1, z zaokrągleniem w górę do pełnego złotego, z wyodrębnieniem kwot dla poszczególnych cen i stawek opłat za energię elektryczną i przypisanych tym cenom i stawkom odbiorców końcowych lub grup tych odbiorców i ich liczby.

2b. Wniosek, składany przez odbiorcę końcowego, o którym mowa w art. 7 ust. 1, zawiera ponadto:

- 1) wolumen energii elektrycznej zakupionej i zużytej przez tego odbiorcę końcowego w 2019 r., za którą w okresie objętym wnioskiem przysługuje temu odbiorcy końcowemu kwota różnicy ceny, wyrażony w MWh, określony na podstawie rzeczywistych odczytów urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, z dokładnością do trzech miejsc po przecinku z podziałem na poszczególne ceny;
- 2) wnioskowaną wysokość kwoty różnicy ceny, obliczoną zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 2, z zaokrągleniem w górę do pełnego złotego;
- 3) dokumenty potwierdzające zakup energii elektrycznej na giełdzie towarowej w rozumieniu przepisów ustawy o giełdach towarowych lub rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi

lub za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego prowadzącego działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi.”;

d) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Wolumen energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 2a pkt 1, może obejmować prognozowany przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną wolumen sprzedaży energii elektrycznej w okresie, którego dotyczy wniosek, lub wolumen sprzedaży energii elektrycznej określony na podstawie rzeczywistych odczytów urządzeń pomiarowo rozliczeniowych.

4. Zarządca rozliczeń cen weryfikuje wniosek pod względem prawidłowości dokonanych obliczeń i kompletności wymaganych dokumentów na podstawie podanych we wniosku danych.”;

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4c w brzmieniu:

„4a. W przypadku powzięcia uzasadnionych wątpliwości w zakresie prawdziwości informacji i danych zawartych we wniosku, zarządca rozliczeń cen dokonuje szczegółowej weryfikacji wniosku, poprzez żądanie od przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub odbiorcy końcowego, o którym mowa w art. 7 ust. 1, przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny ich prawidłowości, a podmioty te zobowiązane są do ich przekazania zarządcy rozliczeń cen w terminie wskazanym w żądaniu, nie krótszym niż 14 dni.

4b. Z żądaniem, o którym mowa w ust. 4a, zarządca rozliczeń cen może wystąpić także do operatora systemu elektroenergetycznego, w rozumieniu przepisów ustawy - Prawo energetyczne, w zakresie posiadanych przez niego danych pomiarowych.

4c. W przypadku dokonywania szczegółowej weryfikacji, o której mowa w ust. 4a, termin na rozpatrzenie wniosku wynosi 30 dni od dnia otrzymania przez zarządcę rozliczeń cen dokumentów lub informacji, o których mowa w ust. 4a lub 4b.”;

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku zarządca rozliczeń cen zatwierdza wniosek i dokonuje wypłaty kwoty różnicy ceny w terminie 30 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku. Zatwierdzenie wniosku nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.”

- g) w ust. 6-8 wyrazy „lub dystrybucji energii elektrycznej” zastępuje się wyrazami „lub odbiorcę końcowego, o którym mowa w art. 7 ust. 1.”;
  - h) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Zarządca rozliczeń cen może w terminie 6 miesięcy od dnia wypłaty kwoty różnicy cen żądać od podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1, przedłożenia dokumentów lub informacji uzasadniających wysokość wypłaconej kwoty różnicy cen. Przepisy ust. 4a i 4b stosuje się odpowiednio.”;
  - i) w ust. 9 wyrazy „lub dystrybucji energii elektrycznej” zastępuje się wyrazami „lub odbiorca końcowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1.”;
- 5) w art. 9:
- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „i dystrybucji energii elektrycznej”;
  - b) w ust. 3 i 4 skreśla się wyrazy „lub dystrybucji energii elektrycznej”;
- 6) w art. 10:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub odbiorca końcowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1, którzy na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 7 ust. 1, otrzymali kwotę różnicy ceny nienależnie, obowiązani są do jej zwrotu.”;
  - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1b w brzmieniu:

„1a. W sprawach zwrotu nienależnie pobranej kwoty różnicy ceny zarządca rozliczeń cen wydaje decyzję administracyjną.

1b. Organem odwoławczym od decyzji wydanej przez zarządcę rozliczeń cen jest dysponent funduszu.”;
- 7) w art. 12 w pkt 4 po wyrazach „środków finansowych” dodaje się wyraz „Funduszu”;
- 8) w art. 16 w ust. 2 po wyrazach „w art. 49 ust. 1” skreśla się wyrazy „pkt 5”;
- 9) w art. 18:
- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może być niższa niż 0,5 % i wyższa niż 5% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli przedsiębiorca nie uzyskał przychodu w poprzednim roku podatkowym, wysokość kary nie może być niższa od 100 000 zł i wyższa od 500 000 zł.”;

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa, o którym mowa w ust. 1 lub zrealizował obowiązek, o którym mowa w art. 5 lub 6.”;

10) dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. Wniosek, o którym mowa w art. 7 ust. 1, może być złożony do zarządcy rozliczeń cen po raz pierwszy po dniu 31 marca 2019 r. ”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm²⁾.) w art. 401d:

1) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przychodami Narodowego Funduszu są także środki uzyskane ze sprzedaży uprawnień do emisji, o których mowa w art. 49 ust. 2a pkt 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.”;

2) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Środki, o których mowa w ust. 1a, pomniejszone o koszty ich obsługi, przeznacza się na:

- 1) dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji w obszarach, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 5, 5a i 8a–8c ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji;
- 2) refinansowanie Narodowemu Funduszowi kosztów związanych z przeznaczaniem środków wymienionych w ust. 1a na dofinansowanie programów lub projektów w obszarach, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 5, 5a i 8a–8c ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji;
- 3) pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1, 2, 2a, 3, 5, 6, 7a-9 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, w zakresie dotyczącym obszarów, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 5, 5a i 8a–8c tej ustawy.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271, 1669 i 2538) wprowadza się następujące zmiany:

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 685, 771, 1000, 1356, 1629, 1637 i 2348 oraz z 2019 r. poz. 42 i 12

1) w art. 23 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. 20% środków uzyskanych w wyniku przeprowadzenia aukcji, o których mowa w art. 27 ust. 3 zdanie drugie ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, przekazuje się na wyodrębnione subkonto w ramach Rachunku klimatycznego. Z uwzględnieniem art. 401d ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska środki te mogą być przeznaczone wyłącznie na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji w obszarach, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 5, 5a i 8a - 8c.”;

2) w art. 24:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tworzy się Radę Konsultacyjną jako organ doradczy ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie funkcjonowania Krajowego systemu zielonych inwestycji, w odniesieniu do obszarów, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 - 4, 6 - 8, 9 i 10.”,

b) ust. 3 i 3a otrzymują brzmienie:

„3. Rada Konsultacyjna przy opiniowaniu programów i projektów, o których mowa w ust. 2 pkt 2, bierze pod uwagę obszary, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 - 4, 6 - 8, 9 i 10, rodzaje przeznaczonych do realizacji programów i projektów, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 3, oraz spełnianie warunków niezbędnych do udzielenia pomocy.

3a. Rada Konsultacyjna przy opiniowaniu list kosztów, o których mowa w art. 31a ust. 1 i art. 31b ust. 2, bierze pod uwagę obszary, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 - 4, 6 - 8, 9 i 10, oraz rodzaje programów lub projektów, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 3.”;

3) w art. 25 w ust. 2 pkt 2a otrzymuje brzmienie:

„2a) przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska, a w zakresie programów i projektów przeznaczonych do realizacji w obszarach, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 5, 5a i 8a-8c - ministrowi właściwemu do spraw energii, list kosztów wstępnie zakwalifikowanych do refinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym wraz ze wskazaniem programów lub projektów, których dotyczą te koszty”;

4) w art. 29:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Krajowy operator ustala regulamin naboru wniosków o dofinansowanie projektów ze środków, o których mowa w art. 23 ust. 1a i podaje go do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Regulamin naboru wniosków oraz jego zmiany wymagają zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw środowiska a w zakresie programów i projektów przeznaczonych do realizacji w obszarach, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 5, 5a i 8a - 8c, ministra właściwego do spraw energii.”;

5) w art. 30 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw środowiska, a w zakresie programów i projektów przeznaczonych do realizacji w obszarach, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 5, 5a i 8a - 8c - minister właściwy do spraw energii, biorąc pod uwagę wyniki naboru, o którym mowa w art. 29 ust. 1, akceptuje poszczególne programy i projekty umieszczone na liście, o której mowa w ust. 3 pkt 2, lub odmawia akceptacji, w drodze decyzji, poszczególnych programów i projektów. Minister właściwy do spraw środowiska bierze pod uwagę także opinię Rady Konsultacyjnej.”;

6) w art. 31a:

a) w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W zakresie programów i projektów w obszarach, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 5, 5a i 8a–8c, Narodowy Fundusz sporządza i przedkłada listę do zaakceptowania ministrowi właściwemu do spraw energii.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw środowiska, a w zakresie programów i projektów przeznaczonych do realizacji w obszarach, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 5, 5a i 8a - 8c - minister właściwy do spraw energii, akceptuje poszczególne koszty z listy kosztów, o której mowa w ust. 1. Minister właściwy do spraw środowiska bierze pod uwagę opinię Rady Konsultacyjnej.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 6 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1356) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Przepisy art. 28ze ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1stosuje się od dnia ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej

przewidzianej w tych przepisach ze wspólnym rynkiem lub stwierdzenia przez Komisję Europejską, że przepisy te nie stanowią pomocy publicznej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wsparcia do którego zastosowanie mają przepisy:

1) rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn.zm.¹⁾);

2) rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1).”.

Art. 5. W ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 42) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) decyzja inwestycyjna - rozpoczęcie robót budowlanych związanych z inwestycją albo podjęcie wiążącego zobowiązania do zamówienia urządzeń lub inne zobowiązanie, które sprawia, że inwestycja staje się nieodwracalna, z wyłączeniem zakupu gruntów oraz prac przygotowawczych, polegających na uzyskiwaniu zezwoleń i wykonywaniu wstępnych studiów wykonalności, w zależności od tego, które zdarzenie nastąpi wcześniej;”.

b) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) nowa jednostka kogeneracji – jednostkę kogeneracji, w czasie budowy której zainstalowano wyłącznie urządzenia wyprodukowane w okresie 60 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej jednostce, co do której decyzję inwestycyjną podjęto:

a) dla jednostek o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW - po dniu wygrania aukcji;

b) dla jednostek o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW - po dniu wygrania naboru;”;

c) pkt 46 otrzymuje brzmienie:

---

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28/1, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28.

- „46) znacznie zmodernizowana jednostka kogeneracji – jednostkę kogeneracji, która została poddana znacznej modernizacji, co do której decyzję inwestycyjną podjęto:
- a) dla jednostek o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW - po dniu wygrania aukcji,
  - b) dla jednostek o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW - po dniu wygrania naboru;”;
- 2) w art. 27:
- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dokumenty potwierdzające, że decyzja inwestycyjna dotycząca budowy nowej jednostki kogeneracji albo znacznej modernizacji jednostki kogeneracji została podjęta po dniu wygrania aukcji oraz, że urządzenia zamontowane w czasie budowy nowej jednostki kogeneracji albo znacznej modernizacji jednostki kogeneracji zostały wyprodukowane w okresie 60 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w nowej albo znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji;”;
  - b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) braku przedstawienia dokumentów, o których mowa w ust. 1, lub w przypadku gdy z przedstawionych dokumentów wynika, że jednostka kogeneracji nie spełnia wymagań umożliwiających zakwalifikowanie wytwarzanej energii elektrycznej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej jako wytworzonej z wysokosprawnej kogeneracji lub nie spełnia warunków znacznej modernizacji, lub wysokość premii kogeneracyjnej wynikająca z oferty jest wyższa niż wysokość premii kogeneracyjnej wynikająca z przyjętej, w odniesieniu do jednostki kogeneracji, wartości referencyjnej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ust. 7, po uwzględnieniu faktycznie poniesionych kosztów inwestycyjnych znacznej modernizacji, lub decyzja inwestycyjna dotycząca budowy nowej jednostki kogeneracji lub znacznej modernizacji jednostki kogeneracji została podjęta wcześniej niż w dniu następującym po dniu wygrania aukcji, lub zainstalowane w trakcie budowy lub znacznej modernizacji urządzenia nie zostały wyprodukowane w okresie 60 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w nowej albo znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji – Prezes URE, w drodze decyzji, stwierdza utratę przez wytwórcę uprawnienia do wypłaty premii kogeneracyjnej.”;

- 3) w art. 31 w ust. 3 w pkt 9 wyrazy „art. 5 ust. 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „art. 5 ust. 1 pkt 3”;
- 4) w art. 51:
  - a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dokumenty potwierdzające, że decyzja inwestycyjna dotycząca budowy nowej jednostki kogeneracji albo znacznej modernizacji jednostki kogeneracji została podjęta po dniu wygrania naboru oraz, że urządzenia zamontowane w czasie budowy nowej jednostki kogeneracji albo znacznej modernizacji jednostki kogeneracji zostały wyprodukowane w okresie 60 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w nowej albo znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji;”
  - b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) braku przedstawienia dokumentów, o których mowa w ust. 1, lub w przypadku gdy z przedstawionych dokumentów wynika, że jednostka kogeneracji nie spełnia wymagań umożliwiających zakwalifikowanie wytwarzanej energii elektrycznej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej jako wytworzonej z wysokosprawnej kogeneracji lub nie spełnia warunków znacznej modernizacji, lub decyzja inwestycyjna dotycząca budowy nowej jednostki kogeneracji lub znacznej modernizacji jednostki kogeneracji została podjęta wcześniej niż w dniu następującym po dniu wygrania naboru, lub zainstalowane w trakcie budowy lub znacznej modernizacji urządzenia nie zostały wyprodukowane w okresie 60 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w nowej albo znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji – Prezes URE, w drodze decyzji, stwierdza utratę przez wytwórcę uprawnienia do wypłaty premii kogeneracyjnej indywidualnej.”

Art. 6. W 2019 r. przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji i przesyłania energii elektrycznej wprowadza taryfę zatwierdzoną na rok 2019 do stosowania nie wcześniej niż po upływie 3 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania.

Art. 7. 1. W przypadku, gdy w odniesieniu do jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 2 pkt 14 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu dotychczasowym, decyzja inwestycyjna w rozumieniu art. 1 pkt 1 lit. a, została podjęta pomiędzy dniem 1 stycznia 2019 r. a dniem wejścia

w życie niniejszej ustawy, wytwórca może uzyskać wsparcie dla tej jednostki wyłącznie odpowiednio w postaci premii gwarantowanej albo premii gwarantowanej indywidualnej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wytwórca może złożyć wniosek, o którym mowa w art. 30 ust. 1, lub pierwszy wniosek, o którym mowa w art. 37 ust. 1, dla tej jednostki kogeneracji, w terminie 60 dni po uzyskaniu lub zmianie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej albo po uzyskaniu lub zmianie wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego.

3. W przypadku wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, okres wsparcia dla energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji dla jednostki, o której mowa w ust. 1, wynosi 15 lat, przy czym ten okres liczy się od pierwszego dnia po dniu uzyskania decyzji o dopuszczeniu, o której mowa w art. 30 ust. 4, albo decyzji o dopuszczeniu, o której mowa w art. 37 ust. 3, wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży energii elektrycznej z tej jednostki po uzyskaniu lub zmianie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej albo po uzyskaniu lub zmianie wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2039 r.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

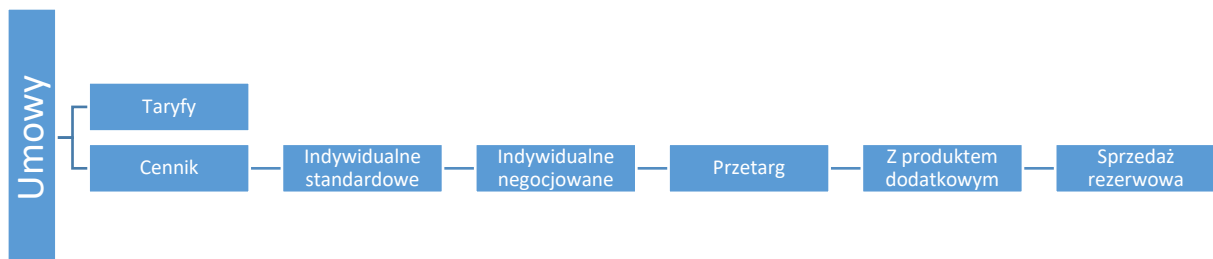
UZASADNIENIE

1. Zmiany do ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw

1) Projekt ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw w art. 1 w pkt 1 obejmuje propozycję zmiany art. 5 tej ustawy, polegającą na:

a) doprecyzowaniu, że ceny i stawki opłat w określonych wysokościach należy stosować wobec odbiorców końcowych energii elektrycznej, o których mowa w art. 3 pkt 13a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, co jest zgodne z pozostałymi przepisami nowelizowanej ustawy;

b) doprecyzowaniu, że obowiązek określony w tym przepisie dotyczy wszystkich rodzajów umów zawieranych pomiędzy przedsiębiorstwem obrotu a odbiorcą końcowym, a których rodzaje odzwierciedlono poniżej w sposób graficzny:

Na diagramie powyżej dokonano podziału umów na umowy zawierane przez przedsiębiorstwa obrotu, które mają obowiązek przedkładania do zatwierdzenia taryf na obrót energią elektryczną dla Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, dalej „Prezes URE”, oraz umów innych niż zawierane w ramach taryf. Umowy te mogą być zawierane indywidualnie, a także grupowo, tj. przez grupę odbiorców końcowych. Odbiorca końcowy może skorzystać ze standardowej oferty przedsiębiorstwa energetycznego i z zawartych w niej cen i stawek opłat albo może zawrzeć umowę z przedsiębiorstwem obrotu po uprzednich indywidualnych negocjacjach. Ponadto, poza energią elektryczną przedsiębiorstwa energetyczne oferują również produkty dodatkowe, które to umowy na diagramie powyżej określono jako „z produktem dodatkowym”. Warto w tym miejscu podkreślić, że ustawa z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o

podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw nie wprowadziła regulacji cen tych dodatkowych produktów. Na diagramie wyodrębniono także umowy zawierane z tzw. sprzedawcą rezerwowym w przypadku zaprzestania sprzedaży energii elektrycznej przez dotychczasowego dostawcę (sprzedawcę) energii elektrycznej. Ostatnim rodzajem umów, które wyodrębniono na powyższym diagramie są umowy zawierane w wyniku przetargów. Ustawa obejmuje również wszystkie inne umowy, dotyczące sprzedaży energii elektrycznej do odbiorcy końcowego.

Należy podkreślić, że projektowana nowelizacja art. 5 ustawy ma na celu wskazanie, że obowiązek dla przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, wynikający z tego artykułu, dotyczy wszystkich wskazanych wyżej przypadków;

c) usunięciu z tego artykułu obowiązku dla przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, polegającego na określeniu na 2019 r. cen i stawek za energię elektryczną w wysokości nie wyższej niż ceny i stawki opłat brutto stasowane w dniu 31 grudnia 2018 r.

Powyższe wynika z pojawienia się wątpliwości na tle obowiązujących przepisów ustawy w postaci ingerencji w uprawnienia regulatora rynku energii – Prezesa URE, wyrażone przez przedstawicieli Komisji Europejskiej oraz Urząd Regulacji Energetyki.

Konsekwencją powyższej zmiany jest dostosowanie do niej innych przepisów ustawy, w szczególności w zakresie regulacji dotyczących występowania do zarządcy rozliczeń cen z wnioskiem o wypłatę kwoty różnicy ceny, korekty tych wniosków, oraz innych obowiązków z tym związanych.

2) zmiana w art. 6 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw

W art. 6 ust. 1 proponuje się zmianę terminu, do którego przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną będzie obowiązane dokonać zmiany umów w stosunku do cenników energii elektrycznej.

Zaproponowano, by obowiązek ten był realizowany nie później, niż w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy, bowiem rozporządzenie

to będzie mogło wpływać na sposób postępowania przedsiębiorstw w realizacji ich ustawowego obowiązku.

3) zmiany w art. 7 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw

Kolejną zmianą, przedstawioną w art. 1 pkt 3 lit. a projektu, jest propozycja umożliwienia ubiegania się o wypłatę kwoty różnicy cen przez odbiorców końcowych energii elektrycznej, kupujących energię elektryczną na własny użytek, którzy nie zakupują energii elektrycznej od przedsiębiorstw obrotu, lecz sami dokonują zakupu na Towarowej Giełdzie Energii S.A. lub za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego. W związku z tą zmianą, dostosowano odpowiednio pozostałe przepisy ustawy mające wpływ na sytuację tych podmiotów, np. przepisy dotyczące wniosku o wypłatę kwoty różnicy ceny składanego do zarządcy rozliczeń cen.

W projekcie, w art. 1 pkt 3 lit. c, proponuje się ponadto rozszerzenie delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego ds. energii (art. 7 ust. 2 ustawy), m.in. poprzez określenie przez niego sposobu wyznaczenia obowiązujących w dniu 30 czerwca 2018 r. cen i stawek opłat za energię elektryczną dla odbiorców końcowych będących w szczególnych sytuacjach.

Ponadto, w art. 1 pkt 4 proponuje się nałożenie na Prezesa URE obowiązku obliczania i ogłaszania w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki średnioważonych cen energii elektrycznej na rynku hurtowym, zgodnie ze sposobem i terminem określonym w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy, oraz ogłaszania danych stanowiących części składowe służące do obliczenia kwot różnic cen, wskazane w tym rozporządzeniu. Wskazano także, co składa się na pozostałe koszty jednostkowe, przy pomocy których oblicza się kwotę różnicy ceny oraz zaproponowano zobowiązanie ministra właściwego do spraw energii do obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym tych kosztów.

4) zmiany w art. 8 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw

W związku ze zmianą, przedstawioną w art. 1 pkt 3 lit. a projektu, wskazującą na możliwość ubiegania się o wypłatę kwoty różnicy cen przez odbiorców końcowych energii elektrycznej, którzy sami dokonują zakupu na Towarowej Giełdzie Energii S.A. lub za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego, w art. 1 pkt 4 lit. b noweli proponuje się uchylene art. 8 ust. 2 pkt 4 i 5, poprzez przeniesienie odpowiednio zmodyfikowanej ich treści do nowo dodawanych art. 2a i 2b. Ponadto, zaproponowano dodanie do art. 8 ustawy przepisów, zezwalających zarządcy rozliczeń cen na dokonanie szczegółowej weryfikacji wniosku, w przypadku powzięcia uzasadnionych wątpliwości w zakresie prawdziwości informacji przedstawionych przez uprawnione do złożenia wniosku podmioty oraz do żądania od tych podmiotów przedłożenia dokumentów i informacji uzasadniających wysokość wypłaconej kwoty różnicy ceny, w terminie 6 miesięcy od wypłaty tej kwoty.

5) zmiany w art. 10 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw

W art. 1 pkt 6 lit. a dodano przepisy wskazujące, że zarządca rozliczeń cen wydaje decyzję administracyjną w sprawie zwrotu nienależnie pobranej kwoty różnicy ceny, natomiast organem odwoławczym od tych decyzji jest dysponent funduszu.

6) nowy art. 19a ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw

Do ustawy proponuje się dodanie art. 19a, zgodnie z którym wnioski o wypłatę kwoty różnicy ceny po raz pierwszy będą mogły być złożone po dniu 31 marca 2019 r. Powyższe wynika z ww. zmian zaproponowanych w projekcie ustawy zmieniającej.

2. Zmiany do ustawy z dnia 21 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska

W art. 2 ustawy nowelizującej, proponuje się wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 21 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm¹.). Zmiany te mają na celu zapewnienie spójności w ramach systemu prawnego w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw i mają na celu doprecyzowanie, że:

---

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1479, 1564, 1590, 1592, 1648, 1722, 2161, 2533, z 2019 r. poz. 42.).

- 20% środków uzyskanych ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 27 ust. 3 zdanie drugie ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, stanowi przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW),

- ww. środki przeznacza się nie tylko na dofinansowanie działań inwestycyjnych w obszarach: (1) wykorzystania OZE, (2) inwestycji w wysokosprawną kogenerację, (3) inwestycji realizowanych przez operatora systemu dystrybucyjnego, (4) dostosowania jednostek wytwórczych do poziomów emisji ustalonych w przepisach prawa UE oraz (5) inwestycji w magazyny energii elektrycznej, ale również, w zakresie dotyczącym tych obszarów, na wykonywanie zadań i obsługę Krajowego Operatora Systemu Zielonych Inwestycji (KOSZI) oraz refinansowanie NFOŚiGW kosztów poniesionych ze środków innych niż środki Rachunku klimatycznego.

3. Zmiany do ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji

W art. 3 ustawy nowelizującej, proponuje się wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271, 1669 i 2538), mających głównie porządkowy charakter, w stosunku do zmian wprowadzonych do tej ustawy ustawą z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw i dookreślają zakres właściwości ministra właściwego do spraw energii w obszarze projektów podlegających dofinansowaniu w ramach Krajowego Systemu Zielonych Inwestycji.

1) Proponowana w art. 3 pkt 1 zmiana do art. 23a ustawy jest konsekwencją proponowanych zmian do ustawy z dnia 21 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska i ma na celu usunięcie wątpliwości związanych z pokrywaniem kosztów wykonywania zadań i obsługi KOSZI, ze środków uzyskanych z aukcji.

2) Proponowana zmiana w art. 3 pkt 2, ma na celu przesądzenie, że Rada Konsultacyjna jest organem doradczym ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie funkcjonowania Krajowego Systemu Zielonych Inwestycji, wyłącznie w odniesieniu do obszarów, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 - 4, 6 - 8, 9 i 10 ustawy z dnia 27 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji .

3) Zmiana w art. 3 pkt 3, wskazuje ministra właściwego do spraw energii jako właściwego w zakresie przedkładania list kosztów wstępnie zakwalifikowanych do refinansowania ze środków zgromadzonych na odrębnym subkoncie rachunku klimatycznego oraz w zakresie

zatwierdzania regulaminów naborów wniosków, w odniesieniu do obszarów: (1) wykorzystania OZE, (2) inwestycji w wysokosprawną kogenerację, (3) inwestycji realizowanych przez operatora systemu dystrybucyjnego, (4) dostosowania jednostek wytwórczych do poziomów emisji ustalonych w przepisach prawa UE oraz (5) inwestycji w magazyny energii elektrycznej.

4) Projektowana zmiana w art. 3 pkt 4 ma na celu wyraźne przesądzenie, że NFOŚiGW, ustalając regulamin naboru wniosków o dofinansowanie ze środków uzyskanych z aukcji CO₂, który następnie będzie zatwierdzany przez ministra właściwego do spraw energii, nie będzie musiał uwzględniać wymagań wynikających z zawartych umów sprzedaży jednostek przyznanej emisji (AAU).

5) Zmiana w art. 3 pkt 5, jest konsekwencją proponowanej zmiany w art. 3 pkt 2 i ma na celu przesądzenie, że minister właściwy do spraw energii przy akceptowaniu poszczególnych programów i projektów z listy programów i projektów wstępnie zakwalifikowanych do dofinansowania, bierze pod uwagę jedynie wyniki naboru wniosków.

6) Zmiana w art. 3 pkt 6, ma na celu wskazanie, że NFOŚiGW przedkłada ministrowi właściwemu do spraw energii do zaakceptowania listę kosztów do refinansowania ze środków zgromadzonych na odrębnym subkoncie rachunku klimatycznego, tj. kosztów poniesionych przez NFOŚiGW z innych środków, w tym funduszu podstawowego lub zobowiązania wieloletniego „OZE i efektywność energetyczna” na projekty związane z wykorzystaniem OZE, inwestycje w wysokosprawną kogenerację, inwestycje realizowane przez operatora systemu dystrybucyjnego, projekty związane z dostosowaniem jednostek wytwórczych do poziomów emisji ustalonych w przepisach prawa Unii Europejskiej oraz inwestycje w magazyny energii elektrycznej.

4. Zmiana do ustawy z dnia 6 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U.poz. 1356)

Zmiana ma charakter techniczny pozwalający efektywnie wykorzystywać środki z Funduszu Niskoemisyjnego Transportu.

Wprowadzona w ustawie z dnia 6 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw tzw. klauzula zawieszająca ma za zadanie spowodować, że przepisy ustawy, których stosowanie jest związane z zastosowaniem przez Polskę pomocy publicznej, będą stosowane od dnia ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności tej pomocy ze wspólnym rynkiem bądź od dnia stwierdzenia, że dane działanie nie stanowi pomocy publicznej.

W art. 28ze ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1344 z późn. zm.) wymieniono 12 działań, które mogą zostać wsparte środkami Funduszu Niskoemisyjnego Transportu. Ze względu na specyfikę oraz szacowaną wysokość wsparcia dla niektórych działań można zastosować tryb pomocy de minimis lub tzw. wyłączeń grupowych (GBER). Tryby te stosuje się w oparciu o przepisy odpowiednich rozporządzeń Komisji Europejskiej. W przypadku zastosowania tych trybów Komisja Europejska nie wydaje decyzji o zgodności pomocy publicznej ze wspólnym rynkiem. Państwo członkowskie jest natomiast zobowiązane zapewnić, że zasady udzielania pomocy w tych dwóch trybach są zgodne z przepisami wymienionych w projekcie rozporządzeń Komisji Europejskiej. W związku z tym zaproponowano uzupełnienie klauzuli zawieszającej o możliwość zastosowania rozporządzeń Komisji.

Natomiast wykreślenie z treści art. 15 odwołania do art. 28zf-28zi ma wpłynąć na możliwość udzielenia wsparcia ze środków FNT w przypadku wydania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej w stosunku do jednego instrumentu wsparcia. Przy obecnym brzmieniu przepisów klauzulą zawieszającą są objęte przepisy dotyczące procedury ale również upoważnienia ustawowe do wydania aktów wykonawczych. Powoduje to, że oba akty wykonawcze mogą wejść w życie ale nie mogą być stosowane, a decyzja Komisji Europejskiej bądź stwierdzenie o braku pomocy powinno dotyczyć wszystkich 12 działań. Taka treść przepisów powoduje, że nie będzie praktycznej możliwości wydatkowania środków z Funduszu, z uwagi na wielość instrumentów wsparcia oraz różne okresy ich stosowania.

5. Zmiany do ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2019 r., poz. 42).

W art. 5 ustawy nowelizującej zaproponowano wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2019 r., poz. 42).

Zaproponowano zmiany wynikające z faktu, że pod koniec procesu prenotyfikacji mechanizmu wsparcia energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji Komisji Europejskiej, KE zobowiązała Polskę do zapewnienia, że wsparcie dedykowane dla nowych jednostek kogeneracji, w ramach aukcji lub naboru, będzie mogła uzyskać tylko jednostka spełniająca wymogi par. 3.2.4.1. (50) *Wytucznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014 – 2020* (spełnienie tzw. efektu zachęty).

Zgodnie z obecnym brzmieniem ustawy *o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji*, nową jednostką kogeneracji stanowi jednostka, w której energia elektryczna

została wytworzona po raz pierwszy nie wcześniej niż po rozstrzygnięciu aukcji lub naboru. W projekcie zaproponowano zmianę definicji, zgodnie z którą nową jednostką kogeneracji będzie jednostka kogeneracji, co do której decyzję inwestycyjną podjęto po dniu wygrania aukcji lub naboru. Równocześnie wprowadzona została definicja decyzji inwestycyjnej, stanowiąca rozpoczęcie robót budowlanych związanych z inwestycją albo podjęcie wiążącego zobowiązania do zamówienia urządzeń lub inne zobowiązanie, które sprawia, że inwestycja staje się nieodwracalna, z wyłączeniem zakupu gruntów oraz prac przygotowawczych, polegających na uzyskiwaniu zezwoleń i wykonywaniu wstępnych studiów wykonalności, w zależności od tego, które zdarzenie nastąpi wcześniej.

Ponadto, wprowadzony został obowiązek przedłożenia Prezesowi URE (przed złożeniem wniosku o wypłatę premii kogeneracyjnej lub premii kogeneracyjnej indywidualnej) dokumentów potwierdzających, że w odniesieniu do budowy nowej jednostki kogeneracji decyzja inwestycyjna została podjęta nie wcześniej niż w dniu następującym po dniu wygrania aukcji lub naboru. Brak złożenia tych dokumentów lub brak spełnienia ww. wymogów w zakresie terminu podjęcia decyzji inwestycyjnej, stanowić będzie dla Prezesa URE podstawę do wydania decyzji o utracie przez wytwórcę prawa do wypłaty premii.

Biorąc pod uwagę, że nowe jednostki kogeneracji będą konkurować w ramach aukcji lub naboru ze znacznie zmodernizowanymi jednostkami kogeneracji, zmieniona została również definicja znacznie zmodernizowanej jednostki kogeneracji, wprowadzając analogiczny wymóg w zakresie terminu podjęcia decyzji inwestycyjnej.

6. Przepisy przejściowe

W związku ze zmianą, polegającą na usunięciu z artykułu 5 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw obowiązku dla przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, polegającego na określeniu na 2019 r. cen i stawek za energię elektryczną w wysokości nie wyższej niż ceny i stawki opłat brutto stosowane w dniu 31 grudnia 2018 r., w art. 6 projektowanej ustawy zastosowano *lex specialis*, w stosunku do art. 47 ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne w stosunku do tych przedsiębiorstw energetycznych, umożliwiając tym podmiotom wprowadzenie zatwierdzonych na rok 2019 taryf do stosowania nie wcześniej niż po upływie 3 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania.

W art. 7 wprowadzono przepisy przejściowe umożliwiające jednostkom kogeneracji, w odniesieniu do których podjęta została decyzja inwestycyjna pomiędzy dniem 1 stycznia 2019 r. (tj. datą wejścia w życie ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji) a dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, możliwość uzyskania wsparcia w postaci premii gwarantowanej lub premii gwarantowanej indywidualnej.

7. Przepis o wejściu w życie

Zdecydowano, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem regulacji wskazanych w art. 1 ustawy, tj. zmian do ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw.

Wejście w życie przepisów art. 1 w dniu następującym po dniu ogłoszenia, ma swoje uzasadnienie ze względu na konieczność jak najszybszego wejścia w życie tych przepisów, co wynika z zakresu nałożonych tą ustawą obowiązków dla wskazanych tam podmiotów oraz proponowanej zmiany delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy, mającej znaczny wpływ na ich sytuację.

Projekt ustawy nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, w związku z powyższym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt ustawy wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców poprzez wyeliminowanie ryzyka narażenia ich na gwałtowny wzrost cen energii elektrycznej w 2019 roku. Projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, 1479, 1629 i 1633).